

Arrest

nr. 220 054 van 19 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. WIBAULT, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 12 september 2016 België is binnengekomen, diende op 23 september 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrucken werden genomen op 26 mei 2016 in Bulgarije, op 8 en 9 juni 2016 in Hongarije, op 16 juni 2016 in Oostenrijk en op 29 juli 2016 in Frankrijk (Eurodac).

1.2. Op 31 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 23/09/2016

U werd op 18 januari 2018 van 9.14u tot 13.19u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtoe machtig is. Uw advocaat, meester Wibault, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Mansoor Qalai van het district Qarghayi in de provincie Laghman. In 2001, toen u 15 jaar oud was, verhuisde u met uw familie naar de stad Jalalabad in de provincie Nangarhar. U verklaart Pashtoen van etnische origine te zijn.

Uw problemen begonnen in juli 2012. U had voor de tweede maal gesolliciteerd voor de job van tolk voor de Amerikaanse troepen in Laghman. U werd opgebeld door een onbekende die u en uw familie bedreigde en eiste dat u niet langer zou tolken. U kwam thuis en vertelde dit aan uw vader. Hij wist u te vertellen dat hij al enkele jaren daarvoor, in 2009, bedreigd was omdat u toen reeds een tijdje als tolk had gewerkt. Hij had dit voor u verzwegen. U ging niet verder met uw sollicitatie en ging in het district Surkh Rod wonen. Op 2 maart 2013 was er een bomexplosie voor de apotheek van uw vader in Jalalabad. In april 2013 huwde u met uw vrouw in Laghman en verhuisde u naar Kabul. In maart of april 2014 werd er op u geschoten in Kabul.

U heeft Afghanistan verlaten in mei 2014 en verbleef iets meer dan twee jaar in Pakistan alvorens naar Europa te komen. U verliet Pakistan eind mei 2016 en reisde via Iran, Turkije en de balkanroute richting België. U kwam in België aan op 12 september 2016, waarna u hier op 23 september 2016 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw taskara, een huwelijksakte en de vertaling ervan, afstudeerakte van zowel u als uw vrouw, een certificaat van uw school in Nangarhar, certificaat van uw job en een brief van HR, brief van uw teamleider, werkbadge, rijbewijs, vaccinatiekaart, brief van UNHCR in Pakistan, UNHCR badges vrouw en dochter, foto eigen UNHCR badge, stemkaart, certificaat Engelse studies, brief computerlessen, assignment sheet, twee dreigbrieven, foto's, kaart Kabul Bank, foto van uw taskara en een Afghaans paspoort.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven,

die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient erop gewezen te worden op het feit dat u geen duidelijk zicht biedt op uw werkelijke identiteit. Zo verklaart u N. A. te heten (CGVS, p.3). Op enkele van de door u voorgelegde documenten wordt u echter genoemd als N. F. (zie administratief dossier). Uw verklaring omtrent de reden dat u bekendstaat onder twee verschillende namen kan echter niet overtuigen. U vond F. 'mooi' (CGVS, p.4). Als u gevraagd wordt waarom u zich plots een andere naam aanmeet wanneer u zich registreert in België, geeft u aan dat u dat gedaan heeft omdat uw vrouw uw stamnaam als achternaam zou genomen hebben (CGVS, p.4). Die uitleg is echter niet afdoende.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis over Afghanistan op verschillende vlakken ernstig tekort schiet.

Zo bent u slechts vaag bekend met Afghaanse feestdagen. U beweert dat er maar liefst twee onafhankelijkheidsdagen zouden zijn (CGVS, p.8). Geen enkele van de twee data die u opnoemt, komen overeen met de werkelijke dag waarop de Afghanen hun onafhankelijkheid vieren. Als u de werkelijke datum gegeven wordt, herkent u die niet als de Afghaanse onafhankelijkheidsdag (CGVS, p.10).

U bent ook niet bekend met de wijzigingen in het uitzicht van de Afghaanse vlag. U beweert dat de vlag er hetzelfde uitzag voor en na de taliban periode. U meent ook dat de strepen toen verticaal stonden en u noemt dezelfde kleuren als deze van de huidige Afghaanse vlag heeft (CGVS, p.9). Het is verwonderlijk dat u niet weet dat de vlag van Afghanistan meerdere transformaties gekend heeft, ook nog na het talibanregime. U weet niet dat de eerste vlag na het talibanregime horizontale strepen had en een witte strook in plaats van een rode.

Bovendien weet u niet hoe de Afghaanse munteenheid, Afghani, eruitziet. U beweert dat er enkel munten van één en twee Afghani bestaan (CGVS, p.9). U beweert overigens dat vijf Afghani een briefje zou zijn. Dat u niet weet dat er een munt van vijf is, is verwonderlijk. Bovendien zouden volgens u beide munten dezelfde kleuren hebben, namelijk goud. Ook dat klopt niet. Enkel een munt van vijf is immers goudkleurig, de andere twee zijn brons- en zilverkleurig. Het is bijzonder dat iemand die beweert in een apotheek gewerkt te hebben (CGVS, p.5), niet bekend zou zijn met de in Afghanistan gebruikte muntstukken.

Voorts weet u niet vanwaar Karzai afkomstig is, noch tot welke stam hij behoort. Dat ondanks het feit dat hij Pashtoen is, de etniciteit waarvan u verklaart te hebben (CGVS, p.4). Bovendien geeft u zelf aan gestemd te hebben voor Karzai (CGVS, p.9). Dan is het zeer bevreemdend dat u niet eens weet tot welke partij hij behoort (CGVS, p.9).

Ten slotte bent u niet bekend met de Afghaanse kalender. U gebruikt gedurende het volledige gehoor westerse data (CGVS, p.3-13). U slaag er niet in uw eigen geboortedatum in de Afghaanse kalender te geven. U dient met een blad het omrekentruukje te doen (CGVS, p.6). Zelfs dan nog slaagt u er niet in een precieze datum te formuleren. U verklaart dat dit komt omdat enkel de Gregoriaanse kalender zou gebruikt worden in Afghanistan en dat de Afghaanse kalender enkel gebruikt wordt in de taskara (CGVS, p.6). Dat strookt echter niet met de werkelijkheid. Bovendien verklaart u uw middelbaar afgemaakt te hebben en school gelopen te hebben in Nangarhar (CGVS, p.4). Er mag dus redelijkerwijs van u verwacht worden dat u de Afghaanse kalender kent en kan gebruiken. U kent bovendien niet de Pashtoe benamingen van de maanden en kan, op tchangash na, enkel hun benaming in het Dari geven (CGVS, p.7).

Bovendien bevatten uw verklaringen doorheen uw verschillende gehoren tegenstrijdigheden, hetgeen uw geloofwaardigheid verder aantast.

Zo verklaart u initieel dat uw zoon geboren zou zijn in Nangarhar (DVZ Verklaring, p.7). Op uw gehoor bij het CGVS zou het dan plots Kabul zijn (CGVS, p.7).

U stelde voorts financiële problemen te hebben gehad. U kan echter niet duiden hoe u erin geslaagd bent om de vliegreten van uw gezinsleden heen en weer naar Afghanistan te betalen (CGVS, p. 7 en 8).

U verklaart initieel dat u dat kon omdat u 'in een winkel werkte' in Pakistan, alwaar u '7000 kalder per maand' betaald werd (CGVS, p.8). U verklaart later echter dat een van de redenen is dat u Pakistan verliet, is omdat u er geen werkgelegenheid had (CGVS, p.11). Dat staat haaks op uw verklaringen gewerkt te hebben in Pakistan en daarvoor een maandelijks loon te hebben ontvangen. Overigens kan u niet duiden waarom u precies Pakistan verlaten heeft. U claimt dat u het 'niet meer aan kon' (CGVS, p.7).

Daarenboven legde u inconsistente verklaringen af omtrent uw documenten. Zo diende u een paspoort in om uw identiteit te bewijzen maar legt u hierover tegenstrijdige verklaringen af. U kan niet uitleggen waarom u al in 2012 een paspoort heeft aangevraagd, ondanks het feit dat u op dat moment nog geen plannen had het land te verlaten. U heeft overigens meteen een visum aangevraagd voor Pakistan, waarbij u ook geen afdoende verklaring geeft waarom u dat reeds op voorhand aanvroeg (CGVS, p.5). Te meer omdat u het land pas voor het eerst zou verlaten hebben in 2014. Bovendien claimt u dat u zelfs geen paspoort, noch visum zou nodig hebben om naar Pakistan te gaan (CGVS, p.8). U kan dus niet verklaren waarom u überhaupt een paspoort heeft, noch waarom daarin een visum voor Pakistan staat.

Bovendien legt u inconsistente verklaringen af omtrent de locatie van uw paspoort. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u eerst nog dat uw paspoort zich in Afghanistan zou bevinden (DVZ Verklaring, p.9). U verklaarde tevens dat uw vrouw op dat moment in Pakistan verbleef (DVZ Verklaring, p.6). Dat wil dus zeggen dat noch uzelf, noch uw vrouw uw paspoort op dat moment bij zich hadden. Op het CGVS verklaart u initieel dat u meteen vanuit Pakistan naar Europa bent gereisd (CGVS, p.11). Gezien u uw paspoort had laten liggen in Afghanistan, had u het dus niet bij tijdens uw vlucht. (CGVS, p.8). Wat later verklaart u echter dat u uw paspoort bij uw vrouw zou achtergelaten hebben bij Pakistan, alvorens Pakistan te ontvluchten. Zij zou het dan na haar uitwijzing uit Pakistan, terug mee zou hebben genomen naar Kabul (CGVS, p.8). Beide verklaringen staan dus haaks op elkaar. Als u uiteindelijk gevraagd wordt waarom u uw paspoort, een zeer valabel document ter identiteitsbewijs, niet meegenomen heeft toen u naar Europa trok als vluchteling, zegt u plots dat dat u afgeraden zou zijn (CGVS, p.8), wat impliceert dat uw paspoort zich wel degelijk in Pakistan bevond, in tegenstelling tot uw voorgaande verklaringen op de DVZ.

Bovendien verklaart u geboren te zijn op 15 januari 1986 (CGVS, p.5). In uw paspoort staat er echter 1 januari 1986 (zie documenten). Bovendien verklaart u dat uw geboortjaar als 1985 zou genoteerd zijn in uw paspoort (CGVS, p.6). Dat klopt niet. Ook zou u volgens uw ingediende tolkenbadge geboren zijn in 1985 (zie documenten), een jaar verschil dus met uw paspoort en uw verklaringen. Daarenboven verklaart u eerst dat uw paspoort op slechts twee of drie dagen zou gemaakt zijn (CGVS, p.5). Niet veel later zou het dan om 14 à 15 dagen gaan (CGVS, p.6).

Daarenboven zou uw paspoort afgeleverd zijn te Laghman medio augustus 2012 (zie documenten). Volgens uw verklaringen bevond u zich echter op dat moment ondergedoken in Surkh Rod (CGVS, p.5). Hiermee geconfronteerd, kan u geen afdoende verklaring geven voor die tegenstrijdigheid.

U heeft reeds uw taskara laten vertalen in Kabul in 2014. Gevraagd waarom u reeds zo ver op voorhand een Engelse versie van uw taskara liet opstellen, blijkt dat u het antwoord schuldig dient te blijven (CGVS, p.8). Bovendien slaagde u er enkel in kopies en foto's van uw eigen taskara alsook uw eigen UNHCR-kaart in te dienen. Nochtans legde u wel de originele van uw vrouw en kind voor (zie documenten). Het is opvallend dat zij wel haar originele kaarten zou opsturen, maar de originelen van u niet mee zou sturen.

Tenslotte verklaarde u als tolk gewerkt te hebben voor de Amerikaanse troepen in de provincie Laghman (CGVS, p.5) en legde u ter staving hiervan verschillende documenten voor. U legde een tolkenkaart neer waarop staat dat u tewerkgesteld was in 'FOD Hughie'. Dat kamp bevindt zich echter in de provincie Nangarhar. Op een van de ingediende documenten die uw werk moeten bevestigen, namelijk de mail met titel 'Employment Verification', staat dan weer dat u tewerkgesteld was in 'FOD Mehtarlam' (zie documenten). Mehtarlam is echter de hoofdstad van Laghman. Zowel de inhoud van uw verklaringen omtrent uw documenten, als de inhoud van uw documenten zelf, spreken elkaar dus tegen.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen bewijskracht worden toegekend aan deze documenten. Zij dienen immers om uw identiteit te staven, aan dewelke geen geloof gehecht kan worden. Voorts moet er worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zich zelf vermeende feiten kunnen bewijzen.

Uit informatie van het CGVS blijkt overigens ook dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Afgaanse documenten aan te schaffen, zowel in Afghanistan als in het buitenland.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de door uw verklaarde plaatsen in Afghanistan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de door u verklaarde verblijfplaatsen in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen aldaar hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaanvraag een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielaanvraag afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielaanvraag over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielaanvraag, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. U werd [in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.6).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarover het CGVS beschikt en waarop deze beslissing is gebaseerd, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het verzoekschrift wordt uiteengezet als volgt:

“Enig middel gebaseerd op de schending van artikel 48/3, 48/5, §4 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.11.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, artikel 3 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.”

- In een eerste onderdeel betwist verzoeker de pertinentie van de controle van zijn herkomst en verblijf in Afghanistan en in het buitenland. Onder verwijzing naar artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, wordt gevraagd om het verzoek om internationale bescherming op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te beoordelen en rekening te houden alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Dit is niet het geval in de bestreden beslissing. Het administratief dossier verwijst naar een aantal wikipedia-fiches. Op geen enkele wijze bevestigt deze informatie dat de verklaringen van verzoeker onvoldoende waren om zijn herkomst en verblijf in Afghanistan te bewijzen. Op een aantal punten vertoont de bestreden beslissing integendeel een slechte verbeelding van de Afghaanse samenleving en de concrete dagelijkse levensomstandigheden.

Zo begrijpt de commissaris-generaal niet dat verzoeker van naam kon veranderen en voor de naam A. koos toen hij een nieuw paspoort liet maken voor hem en zijn vrouw. Dit is nochtans zeer gewoon in Afghanistan. Het blijkt uit verschillende bronnen dat het begrip *“familienaam”* niet bestaat in Afghanistan. In de praktijk hebben de Afghanen meestal enkel een voornaam. Als iemand voor een naam kiest, bestaan er geen regels. De keuze van een naam blijft tot nu toe wisselvallig en zelfs als een Afghaan voor een naam opteert, wil dit niet zeggen dat deze naam verdeeld is tussen de familieleden... Verzoeker begrijpt dan ook niet waarom zijn verklaringen over zijn naam niet kunnen overtuigen, binnen de Afghaanse context (verzoekschrift, stukken 3-4).

De bestreden beslissing verwijt verzoekers gebrek aan kennis van de Afghaanse munteenheid en meer specifiek van de munten. Verzoeker woonde en werkte meestal in Jalalabad. In die provincie werd de Afghaanse munteenheid, zeker de munten, in het dagelijkse leven niet meer gebruikt. Wat het verblijf van verzoeker in Afghanistan betreft, kunnen vragen over munteenheden geen hulp bieden voor bewoners van Jalalabad (verzoekschrift, stuk 5).

De bestreden beslissing verwijt verzoeker zijn gebrekkige kennis van de "Afghaanse" kalender. De "Afghaanse" kalender bestaat echter niet. Als naar de benoemingen van de maanden in het Dari, die een officieel gebruik heeft, wordt gevraagd, moet verzoeker dan de benoemingen van de maanden in het Pashtoe geven. Vanuit de verschillende professionele activiteiten van verzoeker is het ook niet onbegrijpelijk dat hij voornamelijk de Westerse kalender gebruikt.

Verzoeker vindt het verder niet noodzakelijk om op alle punten van de bestreden beslissing terug te komen. Hij is van mening dat zijn gehoor oppervlakkig was en de vragen zeer algemeen gebleven zijn. Hij heeft eerlijk geantwoord op deze talrijke vragen van algemene kennis, soms juist, soms niet. Verzoeker begrijpt niet hoe de bestreden beslissing het recent verblijf van verzoeker betwist zonder zijn activiteiten in Afghanistan in vraag te stellen. Verzoeker heeft in Jalalabad gestudeerd en gewerkt. Hij heeft geen enkele vraag over de inhoud van zijn studies gekregen, geen enkele vragen over de organisatie van zijn werk. Er werd ook geen enkele vraag gesteld over Jalalabad zelf. Verzoeker heeft voor het Amerikaanse leger gewerkt. Er werd geen enkele vraag gesteld over zijn werk, de militaire basissen waar hij gewerkt heeft, de militairen die hij heeft bijgestaan, de operaties die hij heeft gevoerd, enz. Verzoeker is gevlucht naar Kabul. Opnieuw, er werd geen enkele vraag gesteld over deze stad.

Bovendien wil verzoeker geen tijd verliezen met de speculaties uit de bestreden beslissing indien de commissaris-generaal verantwoordelijk is voor belangrijke tekortkomingen in het onderzoek.

Behalve over het paspoort werd geen enkele vraag gesteld over de documenten die neergelegd werden, terwijl de afgelegde verklaringen en overgelegde documenten op een objectieve en onpartijdige wijze moeten worden beoordeeld. Het onderzoek van de commissaris-generaal is onvolledig en ontbreekt aan pertinentie.

- In een tweede onderdeel, bespreekt verzoeker de nieuwe documenten. Onder verwijzing naar de rechtspraak van het EHRM kunnen verschillende documenten van dit dossier niet verworpen worden zonder een grondig onderzoek naar hun bron te doen, bijvoorbeeld de erkenning van de familie door het UNHCR in Pakistan.

Wat de erkenning van het vluchtelingenstatuut betreft, maakt de bestreden beslissing abstractie van de uitleg van verzoeker dat zijn taskara en UNHCR badge in Bulgarije in beslag werden genomen.

Verzoeker heeft bovendien UNHCR gecontacteerd om toegang te krijgen tot zijn asiëldossier bij UNHCR in Pakistan (verzoekschrift, stuk 6). Het dossier van UNHCR kan op zich wijzen op een bevestiging van het asiërelaas van verzoeker. Wat UNHCR en de erkenning van de familie van verzoeker betreft, neemt de bestreden beslissing geen specifiek standpunt in.

Wat de documenten aangaande de dienst bij het Amerikaanse leger betreft, heeft verzoeker foto's hiervan neergelegd, brieven van de "Human Resources" dienst van het leger met bevestiging van zijn dienst als tolk, een tolkenkaart, een brief van een militair, die met hem persoonlijk heeft gewerkt en een aanbeveling maakte voor de toekenning van een humanitair visa naar de VS, een attest van dienst bij het leger. Hierover werd geen enkele vraag gesteld, maar in de bestreden beslissing wordt wel een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen de tolkenkaart waarop staat dat verzoeker in FOD Hughie tewerkgesteld is, terwijl op andere documenten FOD Mehtarlam staat. Indien bevraagd, kon verzoeker toelichten dat FOD Mhetaralam verantwoordelijk was voor de aanwerving van alle tolken voor de provincie. Tolken worden vervolgens verdeeld tussen de verschillende operationele zones binnen de provincie. Thans legt verzoeker een bijkomende bevestiging van zijn dienst bij het Amerikaanse leger neer (verzoekschrift, stuk 7). Deze personen blijven ter beschikking van de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

Bij dit verzoek, legt verzoeker een brief van de ambassade van de VS over zijn visumaanvraag (verzoekschrift, stuk 8). De aanvraag is geweigerd op grond van te korte periode van tewerkstelling voor de Amerikaanse leger. *A contrario* komt deze brief als een officiële bevestiging van de dienst van verzoeker alhoewel deze dienst niet geldig is voor een visum.

- In een derde onderdeel, voert verzoeker aan dat hij is erkend als vluchteling door UNHCR in Pakistan, na een individueel onderzoek. Onder verwijzing naar artikel 48/5, § 4, van de Vreemdelingenwet, komt een dergelijk element in aanmerking voor het onderzoek van het bestaan van een eerste land van asië. Pakistan mag zeker niet als eerste land van asië bestempeld worden. De dramatische toestand van de Afghaanse vluchtelingen in Pakistan kan samengevat worden door dit uittreksel uit de inleiding van een rapport van HRW gepubliceerd in februari 2017 (verzoekschrift, stuk 9).

Volgens UNHCR mogen in beginsel landen waar vluchtelingen rechtstreeks onder het mandaat van UNHCR vallen niet in aanmerking komen als eerste land van asiel (UNCHR, « *Commentaires provisoires du HCR sur la proposition de directive du Conseil relative à des normes minimales concernant la procédure d'octroi et de retrait du statut de réfugié dans les Etats membres* » (Document du Conseil 14203/04, Asile 64, 9 novembre 2004), 10 février 2005; p. 37-38). Alhoewel Pakistan geen effectieve bescherming biedt, blijft het feit dat verzoeker erkend vluchteling is door UNHCR na een individueel onderzoek. Een erkenning van het vluchtelingenstatuut heeft een bindende waarde in het internationaal recht. In zijn beslissing Pelit, stelt het VN-Comité tegen foltering (UNCAT) vast dat een vluchtelingenstatuut inroepbaar is tegen derde staten (UNCAT 29 mei 2007, Elif Pelit, nr. 281/2005 (CAT/C/38/D/281/2005)). Het EHRM beschouwt dat het buiten zijn bevoegdheid valt om over de bindende kracht van een erkenningsbeslissing te oordelen. Nochtans vindt het Hof dat een voorafgaande erkenning een belangrijk element vormt voor zijn eigen onderzoek (EHRM 25 maart 2014, "M.G. t. Bulgarije", nr. 59297/12). In de zaak Jabari heeft het EHRM een belangrijk gewicht gegeven aan het onderzoek van UNHCR en de toekenning van het vluchtelingenstatuut onder hun mandaat (EHRM 11 juli 2000, "Jabari t. Turkije", nr. 40035/98). Bij de bestreden beslissing is er geen discussie over de juridische gevolgen van een voorafgaande erkenning als vluchteling in een derde land. Het vluchtelingenstatuut van verzoeker vormt geen vertrekpunt van het onderzoek en krijgt geen belangrijk gewicht bij de beslissing.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten bij het verzoekschrift:

"3. ACCORD - Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation: *Anfragebeantwortung zu Afghanistan: Ist es in Afghanistan üblich, Doppelnamen zu führen, im Sinne, dass einer der Namen nur der Familie und vertrauten Personen bekannt ist und man nach außen einen anderen Namen führt?; Nach welchen Kriterien bestimmt sich der zweite Name (wird er vom Namen des Vaters abgeleitet)?* [a-8788-v2], 24 July 2014

4. Press, *For Afghans, Name and Birthdate Census Questions Are Not So Simple*, 10 December 2014.

5. Institute for War and Peace Reporting, *Afghan Money Unwelcome in Southeastern City*, 5 January 2012, ARR Issue 420,

6. UNHCR, *email Access to RSD file UNHCR Islamabad*, 1 February 2018

7. K. N., *Letter of verification in support of N.*, 25 February 2018.

8. US Embassy, *Denial of Chief of Mission Approval for Afghanistan Special Immigrant Visa Status*, 2 March 2017.

9. Human Rights Watch, *Pakistan Coercion, UN Complicity - The Mass Forced Return of Afghan Refugees*, 13 February 2017; uittreksel".

2.1.3. In een aanvullende nota van 6 februari 2019 voegt verzoeker volgende documenten:

- Brief van het UNHCR (stuk 10);
- Brief van K.N. van 25 februari 2018 (stuk 11);
- Brief van K.N. van 15 juni 2018 (stuk 12);
- New Kabul Bank, Statement of Account (stuk 13);
- New Kabul Bank, Cash Debit Vouchers (stuk 14);
- Getuigenissen van Afghaanse kennissen (stukken 15-23).

2.2. De bestreden beslissing stelt vast dat (i) er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verblijf in Afghanistan en (ii) verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn identiteit. Daarbij wordt ingegaan op de gebreken in zijn kennis over Afghanistan, zijn tegenstrijdige verklaringen en het gebrek aan bewijskracht van de voorgelegde documenten.

Verzoeker kan worden bijgetreden dat een onzorgvuldig onderzoek werd gevoerd, waarbij geen rekening werd gehouden met de Afghaanse context en een aantal bijzonder relevante documenten niet werden onderworpen aan een volledig onderzoek. Thans legt verzoeker ook bijkomende documenten neer ter staving van zijn statuut als vluchteling in Pakistan, zijn asielaanvraag, zijn verblijf in Afghanistan en zijn identiteit. Deze elementen moeten worden onderworpen aan een verder onderzoek en verzoeker moet hierover opnieuw worden gehoord. De Raad acht een nieuw gehoor nodig om verzoekers achtergrond, herkomst, verblijfplaatsen en vluchtredenen uit te klaren en een volledige beoordeling van zijn nood aan bescherming te kunnen maken. De bestreden beslissing is gebaseerd op een onzorgvuldig en onvolledig onderzoek, wat een substantiële onregelmatigheid betreft, die door de Raad niet kan worden hersteld.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 januari 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP